

սունայ վըէն կոիւ. ու Սասունայ չորս կողմ փաթեց խոշուն ու նստաւ¹⁾:

Լուսուն Յուն-Վէգոն էլաւ լուացուելու, տեսաւ՝ աստղին Տասր կայ, խոշունին Տասր չ'կայ:

Ու փախաւ, մտաւ ներս ու դարգահներ տուեց հողել:

Քեռի-Թորոսիկ էլաւ լուացուելու, իշկեց, տեսաւ՝ աստղին Տասր կայ, խոշունին Տասր չ'կայ:

Քեռի-Թորոսիկ էկաւ ու տէրտրոջ տուռ կայնաւ, Դաւթին խանչեց, դուս հանեց ու ըսեց.—Շուն շան օրտի, յորի գացիր ճապաղըռն ու Քոդէն աւիրեցիր:

Դաւթ լէ ըսեց.—Իմ հօր մուլքն է, աւիրեցի:

Ըսեց.—Քու հօր մուլքն է՝ աւիրեցիր, ըմա Պիրաբադին ու Խողբադին խոշուն էրած, էկած ին բու վօէն:

Դաւթ ըսեց.—Ես լէ կ'երթամ էդոնց կոիւ կ'էնիմ, եա Աստուած ընձի կիտայ, եա էնոնց կիտայ:

Ու Քեռի-Թորոսիկ գնաց աղօթք էնելու Բանձրիկ Մարաթուկ:

Դաւթ Քուռիկ-Ջալին դուս քաշեց ու հեծաւ. քշեց խոշունի մէջ, խոշուն ջարտեց, Պիրաբադին ու Խողբադին բռնեց, ահուք քանդեց ու շարեց ի ճակատ ուրանց²⁾, ու հեծըցըցուց ձիանք ու ըսեց.—Ջուար տարէք ձեր աղին:

Ջուար տարան Մարամեւիքին:

Մարամեւիք հարցուց թէ՝—Էդ ի՞նչ օրի էք ընդի:

Ըսեց.—Դաւթն է մըզի իդըմլայ էրի:

¹⁾ Ա. վարիանտով եկողը միայն Պիրհաջն է տաս մարդով: Դաւթ չորս մարդկանց սպանելուց յետոյ, աստիճանները ճակատին շարած՝ Մարամեւիքին է ուղարկում:

²⁾ Երբեմն յատկացուցիչը յատկացեալից յետ է դրուում գրաբարի նման, օր. շարեց ի ճակատ ուրանց, հաց ուրանց կերան: